

Δεν ξεχνώ! 11 Αυγούστου 1996 - Η θυσία του Τάσου Ισαάκ παραμένει ένα ακόμα ατιμώρητο έγκλημα

/ [Γενικά Θέματα](#)

Ήταν 11 Αυγούστου του 1996 την αποφράδα εκείνη ημέρα που ο Κύπριος διαδηλωτής Τάσος Ισαάκ ξυλοκοπήθηκε μέχρι θανάτου, μετά την άγρια επίθεση από Τουρκοκύπριους και «Γκρίζους Λύκους» στην ομάδα των διαδηλωτών που είχε εισέλθει στη λεγόμενη «Πράσινη ζώνη» να διαμαρτυρηθεί κατά της τουρκικής εισβολής της νήσου.

Η διεθνής διαμαρτυρία των μοτοσυκλετιστών ενάντια στην τουρκική εισβολή στην Κύπρο και την -κατά συνέπεια- κατοχή μεγάλου μέρους του νησιού, μετεξελίχθηκε σε μια άνανδρη δολοφονία, με τον Τάσο Ισαάκ να πέφτει νεκρός μετά από άγριο ξυλοκόπημα, ένα γεγονός που, παρά τις διεθνείς αντιδράσεις, **παραμένει ατιμώρητο...**

Πώς ξεκίνησε η ημέρα

Στις 2 Αυγούστου 1996, περίπου 200 μοτοσυκλετιστές από 12 ευρωπαϊκές χώρες ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της Κυπριακής Ομοσπονδίας Μοτοσυκλετιστών και οργάνωσαν μοτοπορεία από το Βερολίνο και την Πύλη του Βραδεμβούργου (τελευταία διηρημένη πόλη της Ευρώπης, εξαιρουμένης της Λευκωσίας) ως την κατεχόμενη Κερύνεια, με αφορμή την 22η επέτειο από την τουρκική εισβολή στη Μεγαλόνησο. Στις 10 Αυγούστου έφτασαν στην Κύπρο κι ενώθηκαν με τους ντόπιους. Κατόπιν, όμως, διεθνών και εσωτερικών πιέσεων, η Κυπριακή Ομοσπονδία Μοτοσυκλετιστών αναγκάστηκε να ακυρώσει το σκέλος της διαμαρτυρίας της εντός της Κύπρου και διοργάνωσε την κεντρική της εκδήλωση στο Μακάριο Στάδιο το πρωί της Κυριακής, 11ης Αυγούστου.

Μία ομάδα εκ των μοτοσυκλετιστών διαφώνησε με την απόφαση και αποφάσισε να συνεχίσει τη μοτοπορεία προς τα κατεχόμενα. Ένας από τους

διαφωνούντες ήταν και ο 24χρονος τότε Τάσος Ισαάκ. **Από ένα αφύλακτο στρατιωτικό φυλάκιο εισήλθαν στη νεκρή ζώνη του ΟΗΕ, τη λεγόμενη «Πράσινη Γραμμή», καθώς η Κυπριακή Αστυνομία απέτυχε να τους αναχαιτίσει.** Την ίδια ώρα, στη λεγόμενη «γραμμή Αττίλα» είχαν συγκεντρωθεί τουλάχιστον 1.000 Τουρκοκύπριοι, ανάμεσά τους και πολλοί οπαδοί των «Γκρίζων Λύκων», που είχαν καταφθάσει από την Τουρκία.

Από τη στιγμή που οι ελληνοκύπριοι διαδηλωτές βρέθηκαν μέσα στη νεκρή ζώνη, η κατάσταση άρχισε να εκτραχύνεται. Στις 4 το απόγευμα, μία ομάδα Τουρκοκυπρίων εισήλθε με τη σειρά της στη νεκρή ζώνη και κραδαίνοντας ρόπαλα και σιδερολοστούς επιτέθηκαν στους ελληνοκύπριους διαδηλωτές. **Ο Τάσος Ισαάκ, στην προσπάθειά του να βοηθήσει ένα καταδιωκόμενο φίλο του, εγκλωβίστηκε και ξυλοκοπήθηκε μέχρι θανάτου από πολίτες και αστυνομικούς τους ψευδοκράτους.** Δύο ιρλανδοί αστυνομικοί, μέλη της διεθνούς ειρηνευτικής δύναμης του ΟΗΕ (UNFICYP), δεν κατάφεραν να τον αποσπάσουν από τα χέρια των μαινόμενων Τουρκοκυπρίων.

Ο Τάσος Ισαάκ άφησε την τελευταία του πνοή 95 μέτρα από την την ελληνοκυπριακή πλευρά και 32 από την τουρκοκυπριακή, σύμφωνα με την έκθεση του ΟΗΕ. Από τη γενικευμένη συμπλοκή στη νεκρή ζώνη τραυματίστηκαν συνολικά 54 Ελληνοκύπριοι, 17 Τουρκοκύπριοι και 12 μέλη της ειρηνευτικής δύναμης.

Η δολοφονία και οι διεθνείς αντιδράσεις

Η κηδεία του Τάσου Ισαάκ έγινε με πάνδημο τρόπο στις 14 Αυγούστου. Τραγική φιγούρα η σύζυγός του, που ήταν έγκυος στο πρώτο τους παιδί. Μετά την κηδεία, ο οργισμένος εξάδελφός του Σολωμός Σολωμού, 26 ετών, προσπάθησε να αφαιρέσει τουρκική σημαία από φυλάκιο της «Πράσινης Γραμμής», για να πέσει νεκρός από πυρά που προήλθαν από τα Κατεχόμενα.

Στις 22 Νοεμβρίου 1996, η Κυπριακή Αστυνομία εξέδωσε διεθνές ένταλμα σύλληψης για τη δολοφονία του Τάσου Ισαάκ εναντίων των:

Χασίμ Γιλμάζ, εποίκου και πρώην στελέχους της ΜΙΤ (τουρκική ΚΥΠ)

Νεϊφέλ Μουσταφά Εργκούν, εποίκου από την Τουρκία και αστυνομικού του ψευδοκράτους

Πολάτ Φικρέτ Κορελί, Τουρκοκύπριου από την Αμμόχωστο

Μεχμέτ Μουσταφά Αρσλάν, τούρκου εποίκου και επικεφαλής των «Γκρίζων Λύκων» στα Κατεχόμενα

Ερχάν Αρικλί, τούρκου εποίκου από την πρώην Σοβιετική Ένωση.

Ο Αρικλί συνελήφθη τον Σεπτέμβριο του 2012 στο Κιργιστάν, αλλά αφέθηκε

ελεύθερος κατόπιν πιέσεων του Τουρκίας.

Στις 28 Απριλίου 1997, ο υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας, Θεόδωρος Πάγκαλος, βάπτισε στο Παραλίμνι, μέσα σε συγκινητική ατμόσφαιρα, την κόρη του Τάσου Ισαάκ, στην οποία δόθηκε το όνομα Αναστασία. Η Χάρις Αλεξίου της αφιέρωσε το «Τραγούδι του Χελιδониού», που έγραψε ειδικά γι' αυτήν. Στις 24 Ιουνίου 2008, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) έκρινε ένοχη την Τουρκία για τη δολοφονία του Τάσου Ισαάκ, βάσει του άρθρου 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών. Επίσης, επιδίκασε χρηματική αποζημίωση στην οικογένεια του Τάσου Ισαάκ.

Όπως θα γράψει ο πολιτικός επιστήμων Θεοφάνης Μαλκίδης, «η υπόθεση της Κύπρου δεν είναι ζήτημα μίας -υποτίθεται- πολιτικής και πνευματικής τάξης-ελίτ, η οποία κατά καιρούς εφευρίσκει νέους όρους και «σχέδια» για να νομιμοποιήσει την αποκαλούμενη «λύση», να εδραιώσει τα τετελεσμένα της φασιστικής τουρκικής εισβολής και κατοχής, να διαιωνίσει το ζήτημα των αγνοουμένων και των εποίκων, ουσιαστικά να εγκαταστήσει με ελληνική υπογραφή την Τουρκία σε όλη την Κύπρο. Γιατί η λύση δεν μπορεί ποτέ να στηριχθεί στο ρατσισμό, στη διαιώνιση της αδικίας, στο διαχωρισμό, στη χυδαιότητα, στην ανηθικότητα, στη ζούγκλα».

«Η επιβίωση του Ελληνισμού της Κύπρου δε μπορεί να στηρίζεται στην πολιτική και στρατιωτική ομήρεια, στα (ψευτο) διλήμματα, αλλά μόνο στις αρχές και τις αξίες, στις ελληνικές έννοιες της δημοκρατίας και της ελευθερίας. Δεν υπάρχει η νομιμοποίηση, ούτε η αποδοχή στην κοινωνία για υποχωρήσεις, τόσο στην Κύπρο και βεβαίως στο Αιγαίο και τη Θράκη.

Η τριτοκοσμική οδός της συνδιαλλαγής με τους Τούρκους κατακτητές αποτελεί πισωγύρισμα και υποχώρηση προς τον εισβολέα. Και η συνδιαλλαγή αυτή αποκτά χαρακτηριστικά Ύβρεως όταν γίνεται με τους δολοφόνους.

Ο συνομιλητής των προπαγανδιστών της «λύσης», δηλαδή της νομιμοποίησης και κατοχής της φασιστικής Τουρκίας επί της Κύπρου, είναι ο Χαλίλ Σατραζάμ, συνταγματάρχης εν αποστρατεία και σύμβουλος του εκπροσώπου των κατακτητών Ακιτζή, για θέματα ασφαλείας.

Ο Σατραζάμ, σύμφωνα με την κατάθεση του ψευτοπουργού και αυτοργού για τη δολοφονία του Σολωμού, Κενάν Ακίν, είναι αυτός που έδωσε την εντολή για το έγκλημα.

Το ίδιο συμβαίνει και με τους δολοφόνους του Τάσου Ισαάκ, τους Χασίμ Γιλμάζ, έποικου από την Τουρκία και στελέχους της ΜΙΤ, Νεϊφέλ Μουσταφά Εργκούν, έποικου από την Τουρκία και αστυνομικού του ψευδοκράτους, Πολάτ Φικρέτ Κορελί, Τουρκοκύπριου από την Αμμόχωστο, Μεχμέτ Μουσταφά Αρσλάν, έποικου από την Τουρκία και αρχηγού των «Γκρίζων Λύκων» στα κατεχόμενα και Ερχάν Αρικλί, έποικου από την πρώην Σοβιετική Ένωση και «βουλευτή» στα κατεχόμενα.

[...]

Η κόρη του Τάσου Ισαάκ στη συνάντησή της με τους Έλληνες θεσμικούς είχε ζητήσει το αυτονόητο: Να βρεθούν οι δολοφόνοι και να αποδοθεί δικαιοσύνη. Και μαζί με την Αναστασία Ισαάκ όλοι εμείς ζητάμε να βρεθούν, να συλληφθούν και να καταδικαστούν οι δολοφόνοι του Τάσου και του Σολωμού.

[...] Απαιτούμε τη δικαιοσύνη για τους αγνοούμενους, για τους πρόσφυγες, για τον Τάσο, τον Σολωμού, για την Κύπρο, τον Ελληνισμό και την Ελευθερία.

Η Ελευθερία, για αυτήν που θυσιάστηκε ο Τάσος Ισαάκ και ο Σολωμού Σολωμού, παραμένει η μόνη λύση, έναντι του τουρκικού φασισμού, των εισβολέων και των κατακτητών της ελληνικής Κύπρου.

Οι συνομιλίες με τους δολοφόνους είναι Ύβρις!»

Με πληροφορίες και φωτογραφία από το eleftherostypos.gr